

Lietuvos Respublikos Seimo Sveikatos reikalų komitetui
Lietuvos Respublikos Seimo Žmogaus teisių komitetui
Lietuvos Respublikos Seimo Savijūdybių ir smurto prevencijos komisijai
Lietuvos Respublikos Sveikatos apsaugos ministerijai
Vilniaus miesto savivaldybei
Lietuvos psichiatrų asociacijai
Lietuvos psichologų sąjungai
Vilniaus psichikos sveikatos centrui
Žiniasklaidai ir visuomenei

TAUTOS FORUMO REIKALAVIMAS IR KREIPIMASIS Į VISUOMENĘ

Vilnius, rugpjūčio 19 d.

DĖL ASMENINĖS ATSAKOMYBĖS UŽ NETEISĖTĄ GYDYTOJO ALEKSANDRO ALEKSEIČIKO-KIRINOVO PERSEKIOJIMĄ

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (LAT) 2026 m. kovo 24 d. nutartyje konstatavo, kad Vilniaus miesto psichikos sveikatos centras neturėjo pakankamo pagrindo nutraukti darbo sutartį su vienu žymiausių Lietuvos psichiatrų ir psichoterapeutų Aleksandru Alekseičiku-Kirinovu.

Darbdavys (Psichikos sveikatos centro direktorius Martynas Marcinkevičius) A. Alekseičiko-Kirinovo išsakytą asmeninę nuomonę nepagrįstai prilygino šurkščiam profesinių pareigų pažeidimui ir pritaikė griežčiausią įmanomą sankciją – atleidimą iš darbo. Tuo tarpu LAT gydytojo profesinę veiklą atskyrė nuo jo viešai pareikštų įsitikinimų – A. Alekseičikas-Kirinovas nekalbėjo gydymo įstaigos vardu, nevykdė darbo funkcijų.

Dar daugiau, publikacijų tekstai prieš paskelbimą su juo nebuvo suderinti. Byloje nebuvo nustatyta pacientų ar gydytojui pavaldžių darbuotojų skundų, patvirtinančių, kad jis būtų netinkamai gydęs pacientus, juos diskriminavęs arba pažeidęs šiuolaikinius medicinos standartus.

Tuo pagrindu 2026 m. rugpjūčio 10 d. Vilniaus miesto apylinkės teismas, iš naujo išnagrinėjęs Lietuvos Aukščiausiojo Teismo grąžintą bylos dalį, įpareigojo Vilniaus miesto psichikos sveikatos centrą sumokėti gydytojui 48 tūkst. eurų už priverstinės pravaikštos laiką, 24 tūkst. eurų išeitinę išmoką ir 8,7 tūkst. eurų bylinėjimosi išlaidų – **iš viso apie 80,7 tūkst. eurų.**

Dėl psichiatro ideologinio persekiojimo

1. Tautos forumas pažymi, kad prieš ilgametį gydytoją **buvo surengta kryptinga viešo puolimo kampanija**, kurios viena pagrindinių iniciatorių tapo Kaune įsikūrusi Lietuvos psichologų sąjunga (LPS).
2. Kampanija prasidėjo po to, kai 2024 m. birželio 21 d. laikraštyje „Šiaurės Atėnai“ buvo paskelbtas **Rasos Navickaitės** parengtas interviu su psichiatru A. Alekseičiku-Kirinovu. Kaip vėliau konstatavo Lietuvos Aukščiausiasis Teismas, publikacijos autorė galutinio teksto su pašnekovu nesuderino ir nesuteikė jam galimybės prieš paskelbimą su tekstu susipažinti.
3. Nepaisydama šios reikšmingos aplinkybės, LPS viešai pareiškė, kad A. Alekseičikas-Kirinovas esą patologizavo homoseksualumą, skelbėsi „gydęs“ šimtus homoseksualių

asmenų ir teigė vis dar galintis „gydyti homoseksualumą“. Šie kaltinimai tapo pagrindu tolesniam viešam gydytojo puolimui ir instituciniam persekiojimui.

4. Buvusi LPS valdyba (LPS prezidentė Aina Adomaitytė, LPS prezidentės pavaduotoja Raimonda Petrolienė, valdybos nariai Said Dadašev, Juliana Lozovska, Aušra Norė, Justina Slavinskienė, Marija Turlinskienė, Tadas Vadvilavičius 2024 m. liepos 3 d. Seimo Sveikatos reikalų ir Žmogaus teisių komitetams, Seimo Savižudybių ir smurto prevencijos komisijai, Sveikatos apsaugos ministerijai, Vilniaus miesto savivaldybei, Lietuvos psichiatrių asociacijai ir Vilniaus psichikos sveikatos centro direktoriui Martynui Marcinkevičiui išplatino raštą, kuriame teigė, kad psichiatras A. Alekseičikas-Kirinovas patologizavo homoseksualumą, žeminamai kalbėjo apie homoseksualius asmenis ir jų gebėjimą kurti šeiminius ryšius, taip pat tvirtino galintis keisti seksualinę orientaciją.
5. **LPS valdyba minėtoms institucijoms primetamai pabrėžė, kad homoseksualumas nėra liga ar raidos sutrikimas, o seksualinės orientacijos keitimo praktikos esą neveiksmingos, žalingos ir didina psichikos sveikatos problemų bei savižudybės riziką.** Ji ragino Seimo institucijas ir Sveikatos apsaugos ministeriją inicijuoti teisės aktų pakeitimus, kuriais Lietuvoje būtų uždraustos seksualinės orientacijos keitimo praktikos. Prašė Ministerijos, Vilniaus savivaldybės ir Vilniaus psichikos sveikatos centro vadovybės įvertinti, ar Psichikos sveikatos centre nebuvo taikomos homoseksualius pacientus žalojančios praktikos, ir užtikrinti šiuolaikiniu mokslu bei žmogaus teisėmis grindžiamas paslaugas.
6. Be to **LPS valdyba siūlė Lietuvos psichiatrių asociacijai įvertinti gydytojo pasisakymus ir kolegų kompetenciją šioje srityje. Sveikatos specialistų bendruomenei siūlė apsvarstyti galimybę atsiprašyti LGBTQ+ bendruomenės už istorinį homoseksualumo patologizavimą ir stigmatizavimą.**
7. Toks **LPS valdybos prašymas absoliučiai sutapo su valstybės archyvuose esančių Lietuvos okupacijos laikotarpiu rašytais „darbo kolektyvų“ laiškais** komunistų partijos centro komitetui, kuriame saujelė okupacinės valdžios pataikūnų reikalauja nubausti, įkalinti ar kitaip susidoroti su nepaklusniais kolektyvo darbuotojais, nepritariančiais komunizmo ideologijai ir Lietuvos kompartijos politikai. Patologinė totalitarinės komunizmo sąmonės šmėkla LPS valdyboje prasiveržė ne archyviniais vaizdiniais, o realiais veiksmais dabarties laike, leisdama pajusti visuomenei vergišką ideologizuotų institucijų tarnautojų elgesį su savo piliečiais – **LPS sąmoningai tapo faktine gerai suplanuoto ir koordinuoto ideologinio puolimo prieš psichiatrą iniciatore** ir veikė ne kaip profesinė organizacija, skatinanti argumentuotą specialistų diskusiją, bet kaip ideologinės kontrolės institucija, siekianti nustatyti leistinos nuomonės ribas ir inicijuoti sankcijas už skelbiamos ideologijos neatitinkančius pasisakymus.
8. Neabejotina, jog **ši organizacija iš esmės nėra skirta atstovauti šalies visuomenės interesams** ir rūpintis žmonių psichikos sveikatos efektyvia priežiūra. Tikėtina, kad ji yra gausiai remiama įvairių ideologines programas finansuojančių fondų, dėl to sąmoningai ideologiniais tikslais neigia pamatines žmogaus teises – pirmiausia pacientų teisę į jiems priimtina gydymą, pažeisdami Lietuvos Respublikos civilinį kodeksą, kurio 6.729 straipsnis (Paciento sutikimas) nustato, jog pacientas negali būti gydomas ar jam teikiama kita asmens sveikatos priežiūra ar (ir) slauga prieš jo valią.
9. Vilniaus miesto psichikos sveikatos centro direktorius Martynas Marcinkevičius, nepaisydamas išskirtinių ilgamečio gydytojo A. Alekseičiko-Kirinovo profesinių nuopelnų, neturėdamas jokių pacientų ir psichiatrui pavaldžių darbuotojų skundų, nesivadovaudamas pareiga priimti objektyvų ir proporcingą sprendimą, įformino įsakymą nutraukti darbo sutartį su A. Alekseičiku-Kirinovu dėl tariamo šiurkštaus darbo pareigų pažeidimo. Tačiau būtent įstaigos vadovui teko tiesioginė pareiga užtikrinti nešališką procedūrą, kritiškai įvertinti gydytojui metamus kaltinimus ir neleisti, kad jo profesinis likimas būtų paaukotas ideologinės kampanijos bei viešo spaudimo iniciatorių reikalavimams – direktorius šios

pareigos tinkamai neatliko ir prisiėmė asmeninę atsakomybę už sprendimą, kurį Lietuvos Aukščiausiasis Teismas galiausiai pripažino neteisėtu.

Susidorojimo procese dalyvavo Lietuvos žmogaus teisių centro vadovė

10. Šiame ideologinio susidorojimo procese buvo pažeistas ir pamatinis reikalavimas viešus kaltinimus grįsti patikrintais faktais. Lietuvos žmogaus teisių centro vadovė Jūratė Juškaitė viešai kaltino A. Alekseičiką-Kirinovą tariamu pacientų „žalojimu“ ir ragino valstybės institucijas imtis veiksmų, nors tokių kaltinimų nepagrindė konkrečiais pacientų skundais, nustatytais profesinės veiklos pažeidimais ar kitais objektyviais įrodymais. Kaip vėliau konstatavo Lietuvos Aukščiausiasis Teismas, byloje nebuvo nei pacientų, nei gydytojui pavaldžių darbuotojų skundų dėl jo profesinės veiklos, taip pat nebuvo įrodytas realus neigiamas poveikis gydymo įstaigos reputacijai.
11. J. Juškaitės vieši pareiškimai ne tik menkino ilgamečio gydytojo profesinę reputaciją, bet ir iš anksto formavo jo kaltumo prezumpciją, skatino institucinį spaudimą bei reikalavo sankcijų dar objektyviai neištyrus faktinių aplinkybių. Tautos forumo vertinimu, tokia praktika taip pat primena sovietmečiu taikytas politinio smerkimo ir susidorojimo kampanijas, kai ideologiniai kaltinimai tapdavo pagrindu viešam asmens puolimui ir priemone pašalinti jį iš profesinės veiklos.

Susidorojimo procese dalyvavo Tomas Vytautas Raskevičius

12. Šią kampaniją aktyviai rėmė tuometis Seimo Žmogaus teisių komiteto pirmininkas Tomas Vytautas Raskevičius. Viešai pabrėžęs, kad A. Alekseičikas-Kirinovas vadovauja Psichikos sveikatos centro Ribinių būsenų skyriui, jis teigė, jog tokios gydymo praktikos yra netoleruotinos, ragino politiniu lygmeniu imtis homoseksualumo „gydymo“ draudimo. Taip konkretaus gydytojo profesinės veiklos vertinimas buvo perkeltas iš medicinos mokslo į politinių sprendimų bei ideologinio spaudimo lauką.
13. Tautos forumo vertinimu, J. Juškaitės ir T. V. Raskevičiaus neteisėti veiksmai prisidėjo prie viešos atmosferos, kurioje gydytojas buvo iš anksto paskelbtas kaltu, o gydymo įstaiga buvo politiškai ir morališkai spaudžiama jį pašalinti. Taip buvo paneigti nešališkumo, objektyvumo, įrodymų pakankamumo ir asmens profesinės reputacijos apsaugos principai.

Susidorojimo su ideologijai nepaklūstančiais asmenimis schema

14. A. Alekseičiko-Kirinovo puolimas ir persekiojimas atskleidė, kaip veikia nuosekliai sukonstruota politinio ir ideologinio susidorojimo schema. Pirmiausia pasirenkamas vyraujančiai ideologijai neparankus, tačiau profesinę autoritetą turintis asmuo. „Šiaurės Atėnų“ žurnalistė **Rasas Navickaitė** pakviečia gydytoją psichiatrą pokalbiui itin jautriu visuomeniniu klausimu, skatindama jį atvirai išsakyti savo pažiūras. Tačiau pokalbis laikraštyje pateikiamas tendencingai, gydytojui neleidžiant prieš paskelbiant publikaciją susipažinti su jos tekstu, patikslinti savo mintis ar ištaisyti galimus netikslumus, taip sukuriant viešą pretekstą gydytojui diskredituoti.
15. Paskelbus publikaciją, į procesą įsitraukia Lietuvos psichiatrų asociacija, parengusi ir išsiuntusi institucinį kreipimąsi įvairioms valstybės bei profesinėms institucijoms. Asmeninė gydytojo nuomonė beregint imama vertinti kaip tariamas profesinis ir etinis nusižengimas. Savaiame suprantama, kad kreipimąsi palaiko gydytojo diskreditavimu suinteresuoti politikai ir ideologizuotos organizacijos, todėl sudaromas plataus

visuomeninio pasmerkimo įspūdis, nors viešojoje erdvėje iš esmės kartojami tik tų pačių interesų grupių argumentai.

16. Tiriamas konfliktas toliau eskaluojamas žiniasklaidoje, viešai abejojama gydytojo kompetencija ir profesine etika, jo pasisakymus atskiriant nuo platesnio pokalbio konteksto, o vertinamieji kaltinimai kartojami tol, kol visuomenei ima atrodyti, jog tai nustatyti faktai. Kartu buvo daromas spaudimas gydymo įstaigos vadovui, reikalaujant imtis sankcijų. Pastarasis, užuot gynęs darbuotojo teisę į įsitikinimų ir žodžio laisvę, pasiduoda išoriniam spaudimui ir priima sprendimą atleisti gydytoją iš darbo.
17. Tokiu būdu ši susidorojimo schema taikoma nuosekliai: ideologijai neparankus žmogus išprovokuojamas atvirai kalbėti, jo mintys tendencingai paviešinamos, tuomet jis instituciškai pasmerkiamas, pasitelkiama politikų ir ideologizuotų organizacijų parama, konfliktas išeskaluojamas žiniasklaidoje, darbdavys spaudžiamas skirti griežčiausią nuobaudą, o įvykdytas susidorojimas panaudojamas kitiems įbauginti. A. Alekseičiko-Kirinovo byla atskleidė ne tik neteisėto atleidimo atvejį, bet ir pavojingą mechanizmą, kuriuo profesinės etikos bei žmogaus teisių retorika panaudojama kitaminčiams persekioti.

Dėl psichiatrijos naudojimo politinei ir ideologinei kontrolei

18. Be to šis atvejis atskleidė suinteresuotų asmenų grupės siekį, vadovaujantis sovietmečio praktika, pajungti psichiatriją politinei ir ideologinei kontrolei, o viešą pasmerkimą, institucinį spaudimą ir profesines sankcijas paversti susidorojimo su kitaminčiais mechanizmu.
19. Tačiau po Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutarties, kuria A. Alekseičiko-Kirinovo persekiojimas ir atleidimas pripažintas neteisėtu, Vilniaus miesto psichikos sveikatos centrui teks išmokėti didelę kompensaciją, atlyginti bylinėjimosi ir kitas su neteisėtu sprendimu susijusias išlaidas, kurias ketinama padengti iš gydymo įstaigos lėšų, o tai reiškia – iš mokesčių mokėtojų lėšų.
20. Tautos forumas su tuo kategoriškai nesutinka. Viešoji gydymo įstaiga, jos pacientai ir mokesčių mokėtojai neprivalo finansiškai atsakyti už konkrečių asmenų priimtus tyčinius neteisėtus sprendimus, kuriuos lėmė profesinių organizacijų sukeltas ideologinis asmens persekiojimas ir institucinis spaudimas. Mes nesutinkame, kad konkrečių asmenų neteisėti veiksmai ištirtų kolektyvinėje atsakomybėje, būtų užglaistyti komisijų ar valdybų sprendimais – psichiatro persekiojimo iniciatoriai ir sprendimus priėmę bei įforminę asmenys, privalo atlyginti padarytą žalą regresu tvarka.

Todėl Tautos forumas reikalauja:

1. Vilniaus miesto savivaldybė, kaip Vilniaus miesto psichikos sveikatos centro savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija, privalo nedelsiant inicijuoti nepriklausomą tarnybinį ir teisinį tyrimą bei nustatyti visus asmenis, kurie rengė, siūlė, derino, priėmė ir įformino sprendimą atleisti A. Alekseičiką-Kirinovą iš darbo.
2. Atskirai ir principingai įvertinti Vilniaus miesto psichikos sveikatos centro direktoriaus Martyno Marcinkevičiaus asmeninę atsakomybę, taip pat jo tinkamumą toliau eiti įstaigos vadovo pareigas, atsižvelgiant į vadovo pareigą veikti rūpestingai, sąžiningai, kompetentingai ir išimtinai įstaigos interesais bei savo sprendimais nedaryti jai turtinės ir reputacinės žalos.
3. Nustatčius teisės aktuose įtvirtintas civilinės ar materialinės atsakomybės sąlygas, pareikšti M. Marcinkevičiui regresinį reikalavimą ir teisės aktų nustatyta tvarka iš jo asmeninių lėšų išieškoti įstaigos patirtą žalą: A. Alekseičikui-Kirinovui išmokėtą kompensaciją, bylinėjimosi išlaidas ir kitus dėl neteisėto atleidimo patirtus nuostolius.

- Sprendžiant atsakomybės klausimą, turi būti įvertintos ir Civilinio kodekso 2.87 straipsnyje nustatytos juridinio asmens valdymo organo nario pareigos.
4. Lietuvos psichologų sąjungos nariai privalo principingai įvertinti LPS vadovės Ainos Adomaitytės ir buvusių valdybos narių Said Dadašev, Julianos Lozovskos, Aušros Norės, Raimondos Petrolienės, Justinos Slavinskienės, Marijos Turlinskienės bei Tado Vadvilavičiaus veiksmus, jų pagrįstumą ir galimą priežastinį ryšį su A. Alekseičiko-Kirinovo atleidimu bei dėl jo atsiradusia žala. Siekiant atkurti Lietuvos psichologų sąjungos reputaciją ir visuomenės pasitikėjimą ja, įvertinus minėtų asmenų atsakomybę, Sąjungos įstatų nustatyta tvarka spręsti dėl jų pašalinimo iš LPS narių.
 5. Nustačius neteisėtus Lietuvos psichologų sąjungos veiksmus, jos kaltę ir priežastinį ryšį su padaryta žala, pareikšti Sąjungai civilinį reikalavimą atlyginti atitinkamą nuostolių dalį. Profesinės organizacijos saviraiškos laisvė nesuteikia teisės be pakankamų įrodymų reikalauti sankcijų konkrečiam asmeniui, o vėliau visą tokių veiksmų finansinę naštą perkelti gydymo įstaigai ir visuomenei.
 6. Lietuvos psichologų sąjungos valdyba privalo viešai paskelbti, kokiais konkrečiais pacientų skundais, medicininiais duomenimis ir patikrintais faktais buvo grindžiami jos 2024 m. liepos 3 d. pareiškimai bei kreipimaisi į valstybės ir savivaldybės institucijas. Jeigu tokių įrodymų nebuvo, Sąjunga privalo atšaukti nepagrįstus kaltinimus, viešai atsiprašyti A. Alekseičiko-Kirinovo ir savo lėšomis prisidėti prie jam padarytos žalos atlyginimo.
 7. Vilniaus miesto savivaldybė ir Vilniaus miesto psichikos sveikatos centras privalo viešai paskelbti atlikto tyrimo išvadas, visas dėl neteisėto atleidimo patirtas ir numatomas išlaidas bei sprendimą, iš kurių asmenų ar organizacijų ir kokių teisiniu pagrindu bus siekiama šias lėšas išieškoti.
 8. Jūratė Juškaitė ir Tomaa Vytautas Raskevičius privalo viešai paskelbti, kokiais konkrečiais pacientų skundais, medicininiais duomenimis ar kitais patikrintais faktais jie grindė gydytojo profesinę reputaciją menkinančius pareiškimus ir raginimus institucijoms imtis sankcijų. Jeigu tokių įrodymų nebuvo, jie privalo atšaukti nepagrįstus kaltinimus ir viešai atsiprašyti A. Alekseičiko-Kirinovo.
 9. Lietuvos žmogaus teisių centro valdymo organai privalo įvertinti J. Juškaitės viešų pareiškimų ir raginimų taikyti gydytojui institucines priemones suderinamumą su organizacijos vadovo pareigomis, nešališkumo ir atsakingo viešojo kalbėjimo principais bei deklaruojama žmogaus teisių apsaugos misija. Atlikto vertinimo išvados turi būti paskelbtos viešai.
 10. Politškai ir etiškai įvertinti T. V. Raskevičiaus vaidmenį, kai, neįrodžius konkrečioms pacientams padarytos žalos, vieno gydytojo profesinės veiklos klausimas buvo paverstas politinio spaudimo ir reikalavimo riboti profesinę diskusiją priemone.
 11. Laikraščio „Šiaurės Atėnai“ redakcija ir interviu rengėja Rasa Navickaitė privalo prisiimti profesinę ir moralinę atsakomybę už tai, kad interviu su A. Alekseičiku-Kirinovu buvo paskelbtas nesuderinus galutinio jo teksto su pašnekovu – juo žurnalistė faktiškai ciniškai ir sąmoningai sukūrė pagrindą gydytojo viešam puolimui bei institucinio persekiojimo kampanijai. Toks R. Navickaitės elgesys pažeidė sąžiningumo, tikslumo, pagarbos pašnekovui ir žurnalistinės etikos principus, jos publikacija faktiškai atliko analogišką funkciją kaip SSRS okupacijos laikais partinėje oficiozinėje spaudoje skelbti „liaudies priešams“ „demaskuoti“ ir viešai pasmerkti skirti straipsniai. Todėl „Šiaurės Atėnų“ redakcija ir R. Navickaitė privalo viešai atsiprašyti sąmoningai klaidinančiu būdu į pokalbį įtraukto ir apgauto iškilaus šalies psichiatro A. Alekseičiko-Kirinovo, atšaukti tikrovės neatitinkančius ar iš konteksto iškreiptus teiginius ir, nustačius jų veiksmų priežastinį ryšį su gydytojui padaryta žala, savo lėšomis prisidėti prie šios žalos atlyginimo.

Tautos forumas viešai smerkia J. Juškaitės ir T. V. Raskevičiaus vaidmenį kuriant A. Alekseičikui-Kirinovui priešišką politinę aplinką – jie viešai skleidė gydytojo profesinę reputaciją menkinančius vertinimus ir ragino institucijas imtis veiksmų, nors, kaip vėliau konstatavo Lietuvos Aukščiausiasis Teismas, nebuvo nei pacientų ar gydytojui pavaldžių darbuotojų skundų, nei įrodytos realios žalos gydymo įstaigos reputacijai.

Aleksandro Alekseičiko-Kirinovo byla turi tapti precedentu, įtvirtinančiu ne tik darbuotojo teisę laisvai reikšti savo įsitikinimus, bet ir asmeninę neteisėtus sprendimus priėmusių bei juos paskatinusių asmenų atsakomybę. Žmonių profesinį gyvenimą žlugdantys asmenys negali slėptis už institucijų, komisijų, valdybų ar politinių pareigų, o savo neteisėtų veiksmų padarinius apmokėti svetimais pinigais – už neteisėtą gydytojo atleidimą ir jam padarytą žalą turi mokėti ne mokesčių mokėtojai, bet tie asmenys bei organizacijos, kurių neteisėti veiksmai ir sprendimai šią žalą sukėlė.

Solidarumo su A. Alekseičiku-Kirinovu akcija yra tęstinė. Visus, norinčius paremti šį Kreipimąsi, prašome rašyti adresu info@tautosforumas.lt Pritariančiųjų sąrašas bus skelbiamas viešai ir nuolatos atnaujinamas.

Tautos forumo vardu:

Gaudentas Aukštikalnis, Alina Laučienė, Neringa Paškevičienė, Kęstutis Dubnikas, Algimantas Jankauskas, Laisvūnas Šopauskas, Saulius Dinda, Almantas Stankūnas, Gintautas Terleckas, Valentinas Šapalas, Vytautas Radžvilas, Gintaras Rinkevičius, Julius Neviera, Edvardas Sinickas, Vilius Antanas Adomaitis, Valdas Kuckailis, Daiva Jakubonienė, Auksė Valantienė, Vida Nacytė, Lidija Veličkaitė, Eglė Lesniauskienė, Jolanta Mažylė, Vytautas Daraškevičius, Ignė Aperavičiūtė, Algimantas Saulėnas, Jurgita Goštautaitė, Dalia Laumelienė, Tautvydas Galinis, Ramūnas Kairys, Dobilas Kezys,

Reikalavimui pritaria:

Akademikas Arvydas Janulaitis; poetas, publicistas dr. Vytautas Rubavičius; žurnalistė Danutė Jokubėnienė; žurnalistė, dr. Jolanta Mažylė; verslininkas Mindaugas Karalius; Laisvės kovų dalyvis Robertas Grigas; tautodailininkas Algimantas Sakalauskas, režisierius, Nacionalinės meno ir kultūros premijos laureatas Albertas Žostautas; filosofas Edvardas Čiuldė, politologas Marius Kundrotas; filosofas Arūnas Bingelis; statybininkas Donatas Bražiūnas; ekonomistė Aldona Bražiūnienė; žurnalistė Angelina Liaudanskienė; miškininkas Bronius Liaudanskas; ekologas, inžinierius Romualdas Mažylis; pedagogė Rita Variakojienė; inžinierius Evaldas Židonis; švietimo sektoriaus darbuotojas, fizikas Eduardas Daujotis, skulptorius Gitenis Umbrasas

Reikalavimui taip pat pritaria:

Politinė partija „Sąjūdis už miškus – Jaunoji Lietuva“ – Stanislovas Buškevičius, pirmininkas

Visų reikalavimui pritariusių vardu pasirašo Almantas Stankūnas